

I N M E M O R I A M

TofThissen (5 mei 1923-8 januari 2015)

Ik zal me Tof blijven herinneren als de man die me het Genootschap heeft binnengeloodst. Als net afgestudeerd bioloog kreeg ik in 1973 een baan aangeboden op het Bisschoppelijk College in Roermond. In die tijd was hét College net gesplitst in twee locaties, Schöndeln en Broekhin, die enkele jaren later zouden worden omgevormd tot twee zelfstandige scholen. Tof gaf les aan Schöndeln, ik aan Broekhin. Dat is onze hele onderwijs carrière ook zo gebleven. Toch was er zeker in de sectie biologie nog lang en veel onderling contact. Dat had zeker te maken met hoe Tof Thissen, Gerrit van Tongeren (óók Broekhin en óók Genootschapper in hart en nieren) en ik tegen het onderwijs aankeken, maar nog meer, denk ik, met onze maatschappelijke betrokkenheid.

En Tof had die betrokkenheid, van ons drieën, zeker in de sterkste mate. We waren alle drie opgeleid als echte veldbiologen. In onze specialisaties vulden we elkaar goed aan, maar in de kennis over het hele vakgebied stak Tof met kop en schouders (ook al was hij de kleinste) ver boven ons uit. Hij was enorm belezen en volgde de ontwikkelingen over de hele breedte van de biologie, op de voet. Dat hield hij tot op hoge leeftijd vol. Het leven lang leren was, voordat de maatschappij daar aan toe was, bij hem allang een gewoonte geworden. Het was voor mij als jonge bioloog dan ook een genot om hem over de nieuwste ontwikkelingen in de biologie te horen praten en ook om te zien hoe hij die kennis op anderen overbracht. Zijn genuanceerde manier van denken heeft veel indruk op mij gemaakt.

Tof was in de beste zin des woords nieuwsgierig en dat uitte zich in het zoeken van nieuwe uitdagingen. Hij liet de maatschappelijke veranderingen in de zeventiger jaren niet gelaten over zich heengaan, maar participeerde actief in politiek en samenleving. De wat progressievere Roermondse politieke stromingen hadden in hem een betrokken adviseur. Samen namen we het op tegen de aanleg van de Rijksweg 73, de afgraving van het Plateau van Margraten, de

FOTO: FAMILIE THISSEN

normalisering van de Roer en tal van andere bedreigingen voor natuur en milieu, vooral in Midden-Limburg. Hij was betrokken bij de Studiegroep Leudal, de Milieufederatie en niet te vergeten de Heemkundevereniging Roerstreek waarvan hij van 1985 tot 1995 voorzitter was.

Zijn hart lag misschien nog wel meer bij het onderzoek dan bij het onderwijs. Dat was voor (biologie)leraren in die tijd overigens niet ongewoon. De vak kennis prevaleerde. Binnen het Genootschap waren er altijd al priesterleraren die een grote bijdrage leverden aan het natuuronderzoek in onze provincie, waaronder natuurlijk onze illustere oprichter. Tof zat, toen ik hem leerde kennen, net in het Algemeen Bestuur van het Genootschap; daar zou hij tot 1990 deel van uit maken. De laatste jaren fungeerde hij zo'n beetje als een tweede secretaris, niet op de voorgrond, maar wel zo, dat achter de schermen bestuurlijk alles goed verliep. Hij stond samen met Hub Gilissen aan de basis van de omwente-

ling binnen de vereniging. In de jaren zeventig van de vorige eeuw veranderde het Genootschap van een vrij gesloten herenclub in een open, maatschappelijk geëngageerde natuurstudieclub, waar ook de jongere generatie zich bij aansloot. Tof was betrokken bij de oprichting van de eerste studiegroepen en zette mij er onder andere toe aan om een Herpetologische Studiegroep in het leven te roepen. Zijn betekenis voor de vereniging was groot, ook al zullen velen dat in die tijd onvoldoende gezien hebben. Hij was het stille genuanceerde geweten, dat, ook op gevorderde leeftijd, innovaties niet diskwalificeerde, maar altijd maatschappijkritisch de ontwikkelingen volgde. Voor mij was hij een mentor, een voorbeeld hoe men met zijn omgeving behoort om te gaan. Hij heeft als erelid voor het Genootschap voldoende achtergelaten om nooit vergeten te worden.

*Ton Lenders,
voormalig voorzitter NHGL*